

Feminització de l'atur

Engego la ràdio i sento que diuen que a Catalunya l'atur baixa sobretot entre els homes. Expliquen que els sectors que han encapçalat la reducció de l'atur el mes de febrer ha estat la indústria i la construcció. Un comentarista qualifica aquestes dues branques d'activitats de clarament masculines i diu que, per això la desocupació ha afectat menys els homes que les dones. A Catalunya, segons les estadístiques de l'atur registrat per l'INEM, un 6,54% dels homes en edat de treballar estan sense feina. En canvi, aquest percentatge puja fins a l'11,88% en el cas de les dones. El desnivell encara és molt més gran quan les xifres fan referència al conjunt de l'estat espanyol.

Em ve a la memòria una carta al director d'un diari en la qual una dona jove es queixava amargament de la dificultat de trobar feina. Recordo que escrivia que s'havia llicenciat amb bones notes, que parlava idiomes, que havia fet pràctiques en algunes empreses i que, de fet, era una jove perfectament preparada. Tot i això, no aconseguia un lloc de treball.

Es innegable que l'economia passa per un moment que fa uns anys hauria estat senzillament inimaginable. Per notar la bonança, no cal parlar d'inflació ni de dèficit, simplement cal preguntar a quin preu van les hipoteques. Ens expliquen que aquesta és la bonança de l'euro, que són els beneficis de l'estabilitat macroeconòmica. Però ni amb tota la bonança econòmica resulta fàcil per les dones incorporar-se massivament al món laboral.

Penso en el neguit dels pares que tenen filles en edat de treballar. Segurament mai abans una generació de joves ha estat tan preparada ni ha tingut accés a tants coneixements com l'actual. Hi ha el risc que tota aquesta inversió d'il·lusions, temps i diners es pugui malbaratar en molts casos. Hi ha el perill que s'acabi creant una bossa d'atur femení.

Trobo un expert en gestió empresarial i em comenta unes declaracions del secretari general d'ocupació, Manuel Pimentel. Aquest senyor ha dit que el contracte

de substitució per maternitat no cotitzarà a la Seguretat Social per treure la por a contractar dones. Naturalment, la bonificació només s'aplicarà quan la substitució la faci una altra dona. Però no queda aquí la cosa, Pimentel ha arribat a prometre que el cost social d'un embaràs serà zero per a l'empresari. La pregunta de l'expert i fins i tot dels sindicats és qui pagarà la factura. Si l'empresa no ha de pagar, algú altre ho haurà de fer. D'on hauran de sortir les misses? En aquesta època de retallades, costa de creure que sigui l'estat el que estigui disposat a pagar.

Seria intolerable que això fos un altre dels famosos globus sonda, una altra de les mesures que s'anuncien però que al final acaben desdibuixades o perdudes en un calaix. Està clar que l'atur és la gran assignatura pendent al conjunt de la Unió Europea. Lògicament, l'atur s'ha de combatre no solament en el pla teòric de les declaracions sinó amb mesures que puguin ajudar els col·lectius que més el pateixen.

No podria passar que el govern central busqui la manera de maquillar els resultats de l'atur espanyol? Em diu un company que a vegades fa la sensació com si el govern del PP volgués presentar separatament les dades de l'atur masculí i femení expressa-

ment. La intenció última seria demostrar que l'atur masculí, que en el fons seria el que realment els importa, està a nivells homologables amb altres europeus.

Si això fos així, hauríem arribat al cap del carrer. Seria com culpar les dones del fet que l'atur espanyol continuï essent el més alt de la Unió Europea. Seria una manera subtil de presentar la incorporació de les dones, i dels joves -m'apunta el company- com el gran inconvenient per aconseguir taxes d'atur realment europees. Com si això de voler treballar fos un caprici.

Afortunadament ni les dones, ni els sindicats, ni els col·lectius de parats més actius es mamen el dit. Les dones més combatives des de fa molts anys que denuncien la feminització de la pobresa. Ara, potser hauran de denunciar la feminització de la culpa. ■

MIQUEL RAMON

“A vegades fa la sensació com si el PP volgués donar les dades d'atur masculí i femení separades. Voldrien demostrar que l'atur que importa, el masculí, és homologable a l'europeu.”